ספרא — פרשה יב

[א] "וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה'" מה תלמוד לומר? לפי שנאמר (ויקרא כג, מב) "בסוכות תשבו שבעת ימים" ואיני יודע אם שבעה ראשונים ואם שבעה אחרונים... כשהוא אומר "בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים לה'" – הרי שבעה ראשונים ולא שבעה אחרונים.

[ב] "הזה חג הסוכות" – זה טעון סוכה ואין חג המצות טעון סוכה. והלא דין הוא! ומה אם זה – שאינו טעון מצה – טעון סוכה, חג המצות – שהוא טעון מצה – אינו דין שיטעון סוכה?! תלמוד לומר "הזה חג הסוכות" – זה טעון סוכה ואין חג המצות טעון סוכה.

[ג] "חג הסוכות שבעת ימים לה'" – יכול תהיה חגיגה וסוכה לגבוה? תלמוד לומר (דברים טז, יג) "חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים". אי "חג הסוכות תעשה לך", יכול יהא חגיגה וסוכה להדיוט? תלמוד לומר "חג הסוכות שבעת ימים לה'". הא כיצד? – חגיגה לגבוה וסוכה להדיוט.

[ד] "ביום הראשון מקרא קדש" – קדשהו! "וביום השמיני מקרא קדש" – קדשהו! במה אתה מקדשו? במאכל, ובמשתה, ובכסות נקיה.

[ה] "כל מלאכת עבודה לא תעשו" – הרי זה בא ללמד על ימי מועד שהם אסורים במלאכה.

[ו] יכול יהיו אסורים בכל מלאכה? תלמוד לומר (ויקרא כג, לו) "הוא" – הוא אסור בכל מלאכה ואין ימי מועד אסורים בכל מלאכה, דברי ר' יוסי הגלילי.

[ז] ר' עקיבא אומר מה תלמוד לומר "אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש"? אם לענין ימים טובים, כבר ימים טובים אמורים שנאמר "מלבד שבתות ה' ", ואומר (ויקרא כג, לט) "ביום הראשון שבתון..וביום השמיני שבתון". אם כן למה נאמר "אשר תקראו אותם מקראי קדש"? אלא אלו ימי מועד שאסורים במלאכה.

[ח] יכול יהיו אסורים בכל מלאכת עבודה? תלמוד לומר "הוא" – הוא אסור בכל מלאכת עבודה ואין ימי מועד אסורים בכל מלאכת עבודה.

[ט] "להקריב אשה לה' עולה ומנחה" – אם אין עולה, אין מנחה. שתקדום עולה למנחה. שאם קדמה מנחה לעולה – פסולה. "זבח ונסכים" – אם אין זבח, אין נסכים. שיקדם זבח לנסכים. שאם קדמו נסכים לזבחים – פסולים. "דבר יום ביומו" – מלמד שכל היום כשר למוספים. "ביומו" – עבר זמנו, אינו חייב באחריותו. יכול לא יהיו חייבים באחריות נסכים למחר? תלמוד לומר (במדבר כט, כד) (במדבר כט, לז) "מנחתם ונסכיהם" – למחר.

[י] מנין למוספי שבת שיקרבו עם אמורי הרגל? תלמוד לומר "מלבד שבתות ה'". "ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו לה'" מה תלמוד לומר? שיכול, אין לי קרב ברגל אלא קרבנות הרגל בלבד. מנין קרבנות היחיד, וקרבנות הציבור, ושהוקדשו ברגל שיבואו ברגל? תלמוד לומר "מלבד שבתות ה' ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם". "אשר תתנו לה'" – אלו העופות והמנחות, לרבות את כולם, שכולם יבואו ברגל.